

land, vi kunne jo ikke afsætte dem hjemme, og til Kjøbenhavn maa de ikke komme. Vi faa mindst 5—6 Øre mindre Netto pr. Pund end Prisen i Kjøbenhavn, og i den senere Tid have vi maattet nøjes med 12—14 Øre pr. Pund hjem fra England, da vi, som sagt, ikke have Lov til at sælge her. Jeg vil slutte med indstændig at opfordre den højtærede Landbrugsminister og Justitsminister til at gøre deres til, at vi kunne faa dette abnorme Forhold ophævet, som er til lige stor Skade for Landbruget og Kjøbenhavns Beboere; thi det er dog et mærkeligt Forhold, at Landbruget har Lyst at sælge, og Borgerne i Kjøbenhavn have Lyst at købe en god Vare for en billig Penge, men kunne ikke naa hinanden, de kunne ikke faa Lov dertil, fordi man har Sundhedsvedtægten liggende derimellem.

K. M. Klausen: Vi have nu hørt, at der er fremsat fra den ærede Ordfører og det ærede Medlem for Rønne (Blem) en hel Række haarde Bebrejdelser og nedsættende Udtalelser om Kjøbenhavn. Det gør mig ondt, at jeg ikke er i Stand til at imødegaa disse Udtalelser, men maa indrømme, at de ere fuldt berettigede, og at der ikke er brugt stærkere Ord i denne Sag, end Kjøbenhavn har fortjent. Det er jo ikke alene et Agrarspørgsmaal, der kun har Interesse for Landbostanden, men det har lige saa stor Interesse for Bybefolkningen og særlig den store Befolkning her i Kjøbenhavn. Efter den Maade, hvorpaa den kjøbenhavnske Sundhedsvedtægt hidtil er bleven haandhævet af Magistraten og Sundhedskommissionen, har det været et ligefremt Forbud, der har eksisteret mod Indførelse af Affaldsprodukter ude fra Slagterierne. Ganske vist, paa Papiret eksisterer dette Forbud ikke, men paa Grund af den Maade, hvorpaa man har haandhævet Vedtægten, er det i Virkeligheden et Forbud. Vi hørte jo den ærede Ordfører fremsætte en Række højst indskrænkende Betingelser, som ere stillede fra Magistratens og Sundhedskommissionens Side her i Kjøbenhavn, men jeg kan tilføje, at den ærede Ordfører glemte den sidste af disse Indskrænkninger, og det forekommer mig, at det er næsten den værste af dem alle. Den ærede Ordfører oplyste os om de mange Betingelser, der stilles til Slagterierne, men naar saa Slagterierne kunne gaa ind paa alle de Betingelser, som den ærede Ordfører nævnte, kunne de ganske vist faa Lov til at indføre disse Produkter, men de skulle saa igen underkaste sig en ny Kontrol herinde

i Kjøbenhavn og betale en Afgift af en Øre pr. Kilogram. Selv om de udføre disse Bestemmelser saa nøjagtig ude paa Slagterierne, som der er blevet forlangt, gælder denne Kontrol ikke, naar Varen kommer herind. Den skal da underkastes en ny Kontrol. Men for mange af disse Varer er det i høj Grad uheldigt. Hvis f. Eks. saadanne Varer som Mørbrad, Svinehjerter og -nyrer komme her ind i plomberede Kasser og føres ud paa Kontrolstationen, skulle de trækkes frem Stykke for Stykke og et Stempel indbrændes, og derefter skal der erlægges en Afgift af 1 Øre pr. Kilogram. Disse Varer taale nu ikke at sendes omkring fra den ene Ende af Byen til den anden og pakkes ud og ind og indbrændes med Stempel, derved blive disse Varer for en stor Del ødelagte, og dernæst er jo ogsaa Bestemmelsen om $\frac{1}{2}$ Øre pr. Pd. kun tjenende til at fordyre Varen for Forbrugerne. Det er i Grunden den gamle forhadte Accise om igen, kun i en ny Form. Der er naturligvis dem, der have Interesse i at opretholde de Forhold, der eksistere i Kjøbenhavn, og blandt dem vil jeg nævne Kjøbenhavns Slagtere og Kreaturkommissionærer. Derfor ser man ogsaa, at disse Folk ved enhver Lejlighed søge at holde paa det bestaaende og holde Slagteriprodukterne her i Byen saa dyre som muligt. Derved finde de deres Regning. Ja, de gaa endog saa vidt, at de ville have Slagtetvang indført her i Kjøbenhavn. Hvis det kunde lykkes dem, vilde Kjøbenhavns Borgere være godt hjulpe. Saa kom de fuldstændig i Slagternes Hænder, saa at det blev Slagterne, der kom til at bestemme Prisen paa et af vore vigtigste Næringsmidler. Jeg vil dog haabe, at man aldrig vil naa saa vidt. Dernæst har ogsaa Kjøbenhavns Kommune paa en Maade Interesse i at opretholde de bestaaende Forhold, idet Kødkontrollen giver den en Nettoindtægt af 108,000 Kr. Det er naturligvis en god Indtægt, men den eksisterer kun paa Papiret, thi denne Indtægt for Kommunen betyder jo, at Fødevaren er bleven fordyret med mindst det samme Beløb, saa at hvad der staar som en Indtægt for Kjøbenhavns Kommune, er i Virkeligheden en Udgift for Kjøbenhavns Indbyggere, og jeg synes, at den Slags Indtægter skulle vi ikke sværme for her i Byen. Der er saa mange Gange gjort Forsøg paa at faa disse Forhold forandrede. Det er Oppositionen i Kjøbenhavn, Socialdemokratiet tilligemed Venstre, der er gaaet i Spidsen derfor, men det er ikke lykkedes at faa en Forandring gennemført.